

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 18/1/2021

Της: Αναστασίας – Αικατερίνης Αλεξοπούλου, Βουλευτού Β1΄ Βορείου Τομέα Αθηνών

Προς: Τον κ. Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: «Παραβίαση του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας διά της, κατ' ουσίαν, υποχρεωτικότητας του εμβολιασμού κατά του ιού "Covid-19"»

Κύριε Υπουργέ,

Είναι αληθές ότι, ο εμβολιασμός για την καταπολέμηση του κορωνοϊού/«Covid-19», αν και προληπτικού και μη υποχρεωτικού χαρακτήρα, σύμφωνα με την κυβερνητική θέση, εν τούτοις, καθίσταται κατ' ουσίαν υποχρεωτικός, βασιζόμενος στον Ν. 4675/2020, όπου στο άρθρο 4, παράγρ. 3, περ. β', αναφέρεται επί λέξει ότι: **“Σε περιπτώσεις εμφάνισης κινδύνου διάδοσης μεταδοτικού νοσήματος, που ενδέχεται να έχει σοβαρές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία, μπορεί να επιβάλλεται, με απόφαση του Υπουργού Υγείας, μετά από γνώμη της Επιτροπής Εμπειρογγνωμόνων Δημόσιας Υγείας, υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού με σκοπό την αποτροπή της διάδοσης της νόσου”**.

Το ότι ο εμβολιασμός, όμως, κατ' αρχήν, δεν μπορεί να είναι υποχρεωτικός σημαίνει αυτομάτως ότι: α) Δεν δύναται να διενεργηθεί με επέμβαση στο σώμα του ατόμου, παρά τη θέλησή του, διότι αυτό θα αντέβαινε στην αρχή της ανθρωπίνης αξίας, καθώς και της ελευθερίας του ανθρώπου. β) Δεν δύναται να επιβληθεί ως αναγκαίος όρος για την εκπλήρωση δημόσιας υποχρέωσης, όσο σοβαρούς λόγους και αν επικληθούν οι Αρχές.

Αυτό, εξάλλου, προβλέπεται ρητά στο άρθρο 12, του Ν. 3418/2005, του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, όπου μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

I) “Ο ιατρός δεν επιτρέπεται να προβεί στην εκτέλεση οποιασδήποτε ιατρικής πράξης χωρίς την προηγούμενη συναίνεση του ασθενή.

II) Προϋποθέσεις της έγκυρης συναίνεσης του ασθενή είναι οι ακόλουθες: α) Να παρέχεται μετά από πλήρη, σαφή και κατανοητή ενημέρωση, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο. β) Σε κάθε περίπτωση, ο ιατρός πρέπει να προσπαθήσει να εξασφαλίσει την εκούσια συμμετοχή, σύμπραξη και συνεργασία του ασθενή, και ιδίως, εκείνου του ασθενή που κατανοεί την κατάσταση της υγείας του, το περιεχόμενο της ιατρικής πράξης, τους κινδύνους, τις συνέπειες και τα αποτελέσματα της πράξης αυτής”.

Εκ των ανωτέρω, τίθεται το εύλογο ερώτημα, πώς ο κάθε πολίτης που θα καλείται να προσέλθει προς εμβολιασμό κατά του κορωνοϊού/»Covid-19», θα μπορεί να αρνείται τον εμβολιασμό του για τους λόγους που ο ίδιος κρίνει, ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν πληθαίνουν οι φωνές περί των αρνητικών συνεπειών και παρενεργειών, που αυτός θα επιφέρει, είτε στο άμεσο, είτε στο απώτερο μέλλον. Είναι, ακόμη, σαφές ότι, η κατ' έμμεσο τρόπο υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού για τον ιό «Covid-19» συνιστά ευθεία παραβίαση και καταστρατήγηση του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, ως αποδείξαμε πιο πάνω με την παράθεση των σχετικών άρθρων του.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Για ποιο λόγο οι πολίτες καλούνται να παρουσιαστούν στα υπεύθυνα ιατρικά κέντρα, μέσω αποστολής σχετικών SMS μηνυμάτων προς αυτούς, ώστε να πραγματοποιήσουν τον εμβολιασμό κατά του κορωνοϊού, από τη στιγμή, που η εν λόγω ενέργεια από μέρους της κυβέρνησης αποτελεί άμεση παραβίαση της σχετικής προσωπικής ελευθερίας επιλογής του ατόμου για το αν θα εμβολιαστεί ή όχι, όπως δείξαμε πιο πάνω;

2. Εφ' όσον, διαμέσου του εμβολιασμού κατά του κορωνοϊού και της έμμεσης υποχρεωτικότητας αυτού, σημειώνεται φανερή παραβίαση του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, πώς δικαιολογείται η κεντρική θέση της Κυβέρνησης περί απαραίτητης πραγμάτωσης μαζικού εμβολιασμού του ελληνικού πληθυσμού και ποιο ακριβώς άρθρο ή εδάφιο του παραπάνω Κώδικα επικαλείται η κυβέρνηση για την υλοποίησή του;

Η ερωτώσα βουλευτής

Αναστασία – Αικατερίνη Αλεξοπούλου